

222/2009 Sb.

Zákon

ze dne 17. června 2009

O volném pohybu služeb

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o volném pohybu služeb usnadňuje podnikání mezi členskými státy EU. Zákon č. 222/2009 Sb., známý jako **zákon o volném pohybu služeb**, upravuje **pravidla pro poskytování služeb přes hranice bez nutnosti sídla v ČR**. Vychází z evropské směrnice o službách na vnitřním trhu.

Podnikatelé z jiných států EU mohou v Česku nabízet své služby dočasně a bez zvláštního povolení, pokud splňují podmínky ve své domovské zemi. Zákon také zavádí **jednotné kontaktní místo**, kde mohou vyřídit potřebné formality elektronicky a v češtině.

V praxi zákon pomáhá **řemeslníkům, poradcům, překladatelům, IT odborníkům nebo školitelům**, kteří působí napříč hranicemi. Umožňuje pružně reagovat na poptávku a poskytovat služby v jiném státě bez nutnosti zdlouhavé registrace.

Zákon podporuje konkurenceschopnost a svobodu podnikání v EU. Umožňuje jednodušší přístup na trh a posiluje propojení mezi členskými státy.

Vyhlášeno dne 20. července 2009, datum poslední novelizace 1. ledna 2017

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje přeshraniční poskytování služeb, práva a povinnosti poskytovatelů služeb, práva příjemců služeb, jednotná kontaktní místa, jejich činnost a uspořádání, vznik oprávnění k poskytování služeb ze zákona a dále dozor nad poskytovateli služeb na vnitřním trhu

§ 2

Rozsah působnosti zákona

(1) Tento zákon se nevztahuje na

- a) provádění činností, které provádí banka²⁾ podle právního předpisu upravujícího činnost bank, a to i v případě, pokud je taková činnost prováděna jinou osobou podle jiného právního předpisu²⁸⁾,
- b) poskytování investiční služby včetně zařizování a uzavírání obchodů týkajících se investiční služby, organizování regulovaného trhu s investičními nástroji, vedení evidence investičních nástrojů, provádění činnosti hodnocení kvality investičního nástroje nebo účastníka kapitálového trhu a provozování vypořádacího systému podle jiného zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu³⁾,
- c) organizování obchodů s komoditami a komoditními deriváty na komoditní burze²⁷⁾,
- d) shromažďování peněžních prostředků od veřejnosti za účelem jejich společného investování a činnosti depozitáře vztahující se k takovému shromažďování⁴⁾,
- e) provozování pojišťovací nebo zajišťovací činnosti⁵⁾,
- f) provozování činnosti pojišťovacích zprostředkovatelů⁶⁾,
- g) provozování činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění⁷⁾,
- h) provozování hazardních her,
- i) služby elektronických komunikací⁹⁾,
- j) rozhlasové a televizní vysílání¹⁰⁾,
- k) uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států podle jiného právního předpisu¹¹⁾.

(2) Na činnosti uvedené v tomto odstavci se vztahují pouze ustanovení o jednotných kontaktních místech podle § 13 až 17; jedná se o

- a) služby právnických nebo fyzických osob, pokud mají povolení ke zprostředkování zaměstnání (agentury práce), spočívající ve zprostředkování zaměstnání formou dočasného přidělení zaměstnance k výkonu práce pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu¹²⁾,
- b) poskytování zdravotní péče¹³⁾,
- c) činnost notářů¹⁴⁾,
- d) činnost soudních exekutorů¹⁵⁾,

e) služby v dopravě¹⁶⁾,

f) sociální služby¹⁷⁾.

(3) Tímto zákonem nejsou dotčeny právní předpisy upravující

a) podmínky vstupu a pobytu cizince na území České republiky a jeho vycestování z tohoto území podle jiného právního předpisu¹⁸⁾,

b) práva a povinnosti upravené jinými právními předpisy a předpisy Evropských společenství o daních a poplatcích¹⁹⁾.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) službou poskytování jakéhokoliv plnění mimo výkon závislé práce, a to zpravidla za úplatu či protiplnění ve smyslu článku 50 Smlouvy o Evropském společenství; za službu se nepovažuje služba obecného zájmu nehmotné povahy,

b) poskytovatelem služby je osoba nabízející nebo poskytující službu, která je usazená na území členského státu Evropské unie, jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a Švýcarské konfederace, v rozsahu závazků, které pro Českou republiku vyplývají z Dohody mezi Evropským společenstvím na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob,

c) příjemcem služby osoba, která v souladu s právními předpisy členského státu pobývá na území členského státu, pokud pro profesní nebo neprofesní účely využívá nebo hodlá využívat službu na území členského státu,

d) přeshraničním poskytováním služby dočasné nebo příležitostné poskytování služeb na území jiného členského státu, než členského státu, ve kterém je poskytovatel usazený (dále jen „stát usazení“),

e) službou obecného zájmu hospodářské povahy taková služba, která je poskytována univerzálním a trvalým způsobem a jejímuž poskytovateli zvláštní právní akt přiznává zvláštní práva a povinnosti; takovou službou je zejména poštovní služba, dodávka elektrické energie nebo plynu, provozování letišť nebo přístavů, veřejná doprava, zásobování vodou a odvádění a čištění odpadních vod nebo nakládání s komunálními odpady.

§ 4

Povolování poskytování služeb

(1) Při stanovení podmínek pro poskytování služby se postupuje takovým způsobem, aby nebyl přímo či nepřímo omezen jeden poskytovatel služby na úkor jiného, přičemž stanovené podmínky musí být přiměřené a nezbytné pro ochranu zájmů chráněných jinými právními předpisy.

- (2) Pokud je počet oprávnění omezen z důvodů omezeného množství přírodních či jiných zdrojů či technických kapacit, musí být poskytovatel služby vybrán řádným a transparentním způsobem.
- (3) Oprávnění k výkonu služby se vydává vždy pro celé území České republiky, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.
- (4) Oprávnění k výkonu služby se vydává na dobu neurčitou, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.
- (5) Skutečnost, že je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na povahu a dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

§ 5

Přeshraniční poskytování služeb

Poskytovatel služby, která není službou obecného zájmu hospodářské povahy, může na území České republiky přeshraničně poskytovat služby v rozsahu a na základě oprávnění státu usazení, pokud jiný právní předpis neupravuje přeshraniční poskytování služeb jinak.

§ 6

Uznávání splnění požadavků

Je-li poskytovatel služby povinen pro udělení oprávnění k poskytování služby splnit určité požadavky podle jiných právních předpisů, pokládají se tyto požadavky za splněné, pokud poskytovatel služby prokáže, že splnil v jiném členském státě požadavky, které jsou rovnocenné, nebo co do účelu v zásadě srovnatelné s požadavky stanovenými právními předpisy České republiky.

§ 7

Uznávání dokladů

Je-li poskytovatel služby povinen pro udělení oprávnění k poskytování služby předložit doklad o splnění povinnosti podle jiných právních předpisů, pokládá se tato povinnost za splněnou předložením dokladu z jiného členského státu, pokud tento doklad slouží ke stejnému účelu, nebo ze kterého je zřejmé, že byla tato povinnost splněna.

§ 8

Uznávání povinného pojištění

(1) Má-li poskytovatel služby povinnost sjednat pojištění pro případ odpovědnosti za škodu na zdraví, životě či majetku způsobenou v souvislosti s poskytováním služby na území České republiky, lze toto pojištění nahradit srovnatelným pojištěním nebo zárukou sjednanými v jiném členském státě, ve kterém je poskytovatel usazený. Splnění této povinnosti lze doložit též potvrzením vydaným úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném

členském státě. Srovnatelnost se posuzuje co do účelu, rozsahu pojištění, hranice pojistného plnění a výluk z pojištění.

(2) Jsou-li povinné pojištění nebo záruka podle odstavce 1 srovnatelné pouze částečně, je poskytovatel služby v chybějícím rozsahu povinen dosáhnout srovnatelnosti dalším pojištěním nebo získáním dodatečné záruky.

§ 9

Předkládání dokumentů

Je-li poskytovatel služby povinen předkládat listinu správnímu orgánu²⁰⁾ za účelem udělení oprávnění k poskytování služby nebo v průběhu poskytování služby, je tato povinnost splněna předložením její kopie a neověřeného překladu za předpokladu, že skutečnosti v kopii uvedené lze zjistit prostřednictvím elektronického systému podle § 30 u příslušného správního orgánu jiného členského státu. Pokud s tím správní orgán²⁰⁾ souhlasí, lze předložit kopii bez překladu, nebo kopii a neověřený překlad v úředním jazyce některého z členských států.

§ 10

Povinnost zpřístupnit informace

(1) Poskytovatel služby je povinen zpřístupnit příjemci služby před uzavřením smlouvy, popřípadě před poskytnutím služby, následující údaje:

- a) jméno a příjmení nebo obchodní firmu, popřípadě název,
- b) své kontaktní údaje, jimiž jsou zejména poštovní adresa, faxové číslo nebo adresa elektronické pošty a telefonní číslo,
- c) informace o tom, zda je poskytovatel služby zapsán v obchodním nebo jiném obdobném rejstříku, pokud ano, pak informace o jeho registračním čísle nebo jiném odpovídajícím prostředku identifikace poskytovatele služby v takovém rejstříku,
- d) sídlo poskytovatele služby v případě právnické osoby, nebo místo podnikání poskytovatele služby v případě fyzické osoby,
- e) podléhá-li jeho činnost povolení, název a adresu orgánu, který povolení vydal,
- f) daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- g) informace o tom, zda je poskytovatel služby členem profesní komory, včetně profesního označení, které mu z takového členství vyplývá,
- h) informace o obchodních podmínkách nebo doložkách nebo o smluvních ustanoveních týkajících se volby práva, řídí-li se jimi vztah mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby,
- i) informace o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění záruk, které nejsou stanoveny zákonem, pokud existují,

j) cenu služby, pokud je poskytovatelem předem stanovena,

k) základní popis poskytované služby,

l) informace o pojištění odpovědnosti za škodu, případně jiných zárukách, včetně kontaktních údajů o osobách je poskytujících a informace o jejich věcném a územním rozsahu.

(2) Údaje podle odstavce 1 je poskytovatel služby povinen zpřístupnit, a to prostřednictvím

a) informací, které jsou dostupné v místě, kde je služba poskytována, nebo kde se uzavírá smlouva,

b) dokumentů dodaných příjemci služby, ve kterých je popsána poskytovaná služba, nebo

c) dálkového přístupu, zejména prostřednictvím elektronické adresy.

§ 11

Povinnost sdělit informace na žádost

Na žádost příjemce služby je poskytovatel služby povinen sdělit následující údaje:

a) odhad ceny, není-li cena předem stanovena; pokud nelze cenu stanovit odhadem, sdělí poskytovatel služby alespoň způsob výpočtu ceny,

b) informace o existenci profesních pravidel, kterými je poskytovatel služby vázán, a informace o možnostech seznámení se s těmito pravidly,

c) v případě, že je poskytovatel služby vázán kodexy chování, vyplývajícími z členství v profesní komoře, poskytne informace o kodexech chování, kterými se řídí při své činnosti, a to včetně případných jazykových verzí a informací c dálkovém přístupu k těmto kodexům, je-li možný,

d) informace o možnosti mimosoudního řešení sporů, včetně způsobu získání podrobných informací o podmínkách využití těchto řešení.

§ 12

Zákaz diskriminace příjemců služeb

(1) Poskytovatel služby je povinen zajistit, aby podmínky přístupu k poskytovaným službám nebyly diskriminační, zejména co se týče státní příslušnosti příjemců služeb nebo jejich místa bydliště.

(2) Diskriminací není stanovení rozdílných podmínek přístupu ke službám na základě objektivních kritérií, zejména účtování dodatečných nákladů vzniklých v důsledku vzdálenosti nebo v důsledku technické povahy poskytování služby.

Jednotná kontaktní místa

§ 13

Obecní živnostenské úřady stanovené prováděcím právním předpisem a elektronické jednotné kontaktní místo jsou jednotnými kontaktními místy.

§ 14

(1) Jednotné kontaktní místo poskytuje

- a) informace o požadavcích vztahujících se podle jiných právních předpisů na poskytovatele služeb, mezi něž patří zejména náležitosti žádosti o udělení oprávnění k poskytování služeb či vyřízení formalit spojených s jejím výkonem, a kontaktní údaje správních orgánů²⁰⁾, které jsou příslušné k vyřízení žádosti podle jiných právních předpisů,
- b) obecné informace o požadavcích týkajících se přístupu k činnosti poskytování služeb a jejího výkonu v jiných členských státech,
- c) obecné informace o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů²⁰⁾ a o možnostech řešení sporů mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby, nebo mezi poskytovateli služby,
- d) obecné informace o požadavcích týkajících se ochrany spotřebitele v jiných členských státech,
- e) kontaktní údaje spolku nebo jiných právnických osob, včetně Evropské sítě spotřebitelských středisek, které mohou poskytovatelům služeb nebo příjemcům služeb poskytovat praktickou pomoc,
- f) informace o regulaci povolání, mezi něž patří zejména
 1. seznam regulovaných povolání a podmínky pro jejich výkon, včetně informací o postupu při uznávání odborné kvalifikace, poplatcích, požadavcích na dokumenty a jazykové znalosti,
 2. informace o povinnosti předběžně příslušnému správnímu orgánu ohlásit úmysl poskytovat v České republice danou službu a o oprávnění příslušného správního orgánu před prvním poskytnutím služby prověřit odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb,
 3. seznam profesí, pro něž existuje evropský profesní průkaz a podmínky jeho získání,
 4. seznam profesí, u nichž je příslušný orgán před prvním poskytnutím služby oprávněn prověřit odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb,
 5. seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy se zvláštní strukturou,
 6. kontaktní údaje příslušných správních orgánů a centra pomoci.

(2) Jednotná kontaktní místa poskytují informace podle odstavce 1 bezodkladně, v jasné a srozumitelné formě a v rozsahu zohledňujícím reálné potřeby poskytovatelů služeb, a dbají o jejich aktuálnost. V závislosti na povaze dotazu poskytují jednotná kontaktní místa informace v českém či anglickém jazyce a podle možností i v dalších úředních jazycích Evropské unie.

(3) Příslušné správní orgány na požádání poskytnou informaci o způsobu, jakým jsou požadavky uvedené v odstavci 1 obecně vykládány a uplatňovány. Informace je poskytována bezodkladně po přijetí žádosti, která může být doručena i elektronicky, jasným a srozumitelným jazykem a zahrnuje i jednoduchý návod, jak postupovat. Informační povinnost podle tohoto odstavce nemá charakter právního poradenství v jednotlivých případech, ale týká se pouze obecných informací zejména o způsobu, jakým se požadavky obvykle vykládají nebo uplatňují.

(4) Elektronické jednotné kontaktní místo zveřejňuje informace způsobem umožňujícím dálkový přístup pomocí elektronických prostředků. Příslušné správní orgány poskytují jednotným kontaktním místům součinnost.

§ 15

(1) Jednotné kontaktní místo přijímá a neprodleně předává příslušným správním orgánům²⁰⁾ veškerá podání učiněná na základě jiného právního předpisu od osob podnikajících na základě oprávnění podle jiného právního předpisu, a to upravujícího přístup k činnosti poskytování služeb nebo její výkon, zejména

- a) přihlášky k registraci nebo oznámení na základě jiného právního předpisu²¹⁾,
- b) oznámení a hlášení v oblasti sociálního zabezpečení od fyzických osob v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy²²⁾,
- c) oznámení o vzniku volných pracovních míst²³⁾,
- d) oznámení a hlášení fyzických osob vůči zdravotním pojišťovnám v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁴⁾,
- e) podání spojená s uznáváním profesních kvalifikací.

(2) Veškerá podání a formality podle odstavce 1 lze vyřídit prostřednictvím jednotných kontaktních míst či příslušných správních úřadů, a to i na dálku a pomocí elektronických prostředků. Při prokazování skutečností relevantních pro správní řízení spolupracují správní orgány se správními orgány ostatních členských států Evropské unie prostřednictvím elektronického systému pro výměnu informací mezi členskými státy podle zvláštního právního předpisu.

§ 16

(1) Jednotné kontaktní místo neprodleně předá podání, které obdrží podle § 15, příslušným správním orgánům²⁰⁾, přičemž neposuzuje jejich úplnost nebo věcnou správnost.

(2) Pokud je k učinění podání stanovena lhůta, je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u jednotného kontaktního místa, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná jednotnému kontaktnímu místu. Lhůta pro vyřízení podání počíná běžet jeho podáním u jednotného kontaktního místa.

§ 17

Poskytovatel služby je oprávněn pro předání podání podle § 15 a pro získání informací týkajících se poskytování

služeb podle § 14 zvolit kterékoli jednotné kontaktní místo.

Dozor nad poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě, kteří přeshraničně poskytují služby na území České republiky

§ 18

Při výkonu dozoru nad dodržováním práv a povinností poskytovateli služby usazenými v jiném členském státě poskytujícími přeshraničně služby na území České republiky (dále jen „cizí přeshraniční poskytovatel služby“), poskytují správní orgány²⁰⁾ součinnost správním orgánům jiných členských států.

§ 19

(1) Správní orgány²⁰⁾ jsou v rámci dozorové pravomoci oprávněny z vlastní iniciativy, nebo povinny na základě žádosti státu usazení poskytovatele služby, provádět kontroly skutkového stavu vůči cizím přeshraničním poskytovatelům služeb; tato žádost musí být odůvodněna.

(2) Správní orgány²⁰⁾ jsou povinny vhodným způsobem vyhovět žádosti podle odstavce 1. O výsledcích kontroly neprodleně informují žádající členský stát. Tyto kontroly musí být provedeny způsobem směřujícím k naplnění účelu žádosti.

§ 20

Pokud správní orgány²⁰⁾ zjistí porušení povinností stanovených právním předpisem ze strany cizího přeshraničního poskytovatele služby, a jiné právní předpisy jim neumožňují provést vůči němu opatření nebo mu uložit sankce, požádají o provedení opatření nebo uložení sankcí orgány státu usazení tohoto poskytovatele služby.

Dozor nad poskytovateli služeb usazenými v České republice, kteří přeshraničně poskytují služby v jiných členských státech

§ 21

Dozor nad dodržováním práv a povinností poskytovateli služby usazenými v České republice, kteří poskytují služby přeshraničně na území jiných členských států, vykonávají správní orgány²⁰⁾ v součinnosti s orgány jiných členských států. Postupují přitom podle ustanovení tohoto zákona a jiných právních předpisů.

§ 22

Správní orgány²⁰⁾ mohou požádat orgány jiných členských států o provedení kontroly poskytovatelů služeb usazených v České republice poskytujících přeshraničně služby na území těchto členských států.

§ 23

(1) Pokud správní orgán²⁰⁾ obdrží ze strany orgánu členského státu důvodnou žádost o provedení vhodného opatření či udělení sankce na základě skutečností zjištěných v rámci dozorové pravomoci dožadujícího členského státu, provede opatření nebo sankce, je-li to možné, a z žádosti je patrná důvodnost provedení tohoto opatření nebo udělení sankce.

(2) Pokud správní orgán²⁰⁾ obdrží ze strany orgánu členského státu důvodnou žádost o provedení kontroly nebo provedení opatření zabraňujících ohrožení bezpečnosti službou, provede opatření směřující k nápravě, shledá-li důvody opodstatněné. Správní orgán²⁰⁾ informuje žádající orgán o výsledcích kontroly a o provedených opatřeních, nebo o tom, proč žádná opatření nepřijal.

§ 24

Výstražný mechanismus

V případě, že správní orgán²⁰⁾ zjistí, že činnost poskytovatele služby usazeného

a) na území České republiky představuje riziko vážného poškození zdraví, bezpečnosti osob nebo životního prostředí v jiných členských státech, uvědomí neprodleně příslušné orgány členských států a Evropskou komisi,

b) v jiném členském státě představuje riziko vážného poškození zdraví nebo bezpečnosti osob nebo životního prostředí na území České republiky nebo jiných členských států, uvědomí o tom bez prodlení stát usazení poskytovatele služby, dotyčné členské státy a Evropskou komisi.

§ 25

Výměna informací na vnitřním trhu Evropské unie

(1) Je-li to třeba pro posouzení splnění požadavků a ověření dalších skutečností nutných pro udělení oprávnění k poskytování služby a dále, je-li to účelné pro výkon dozorové pravomoci, správní orgány²⁰⁾ žádají příslušné orgány členských států o informace o poskytovatelích služeb usazených na jejich území.

(2) Správní orgány²⁰⁾ poskytnou na základě důvodné žádosti příslušným orgánům členských států informace o poskytovatelích služeb usazených na území České republiky.

§ 26

Informační systém

(1) Správní orgány²⁰⁾ poskytují informace a podávají žádosti týkající se jednotlivých poskytovatelů služeb podle tohoto zákona správním orgánům členských států prostřednictvím informačního systému k tomu určeného. Informacemi poskytovanými a předávanými pomocí tohoto systému jsou zejména informace nutné pro uznání dokladů pro ověření splnění požadavků pro poskytování služeb a dalších skutečností při přeshraničním poskytování

služeb nebo při usazování, informace související s výkonem dozorové pravomoci správních orgánů a informace související s ohrožením bezpečnosti službou a použitím výstražného mechanismu.

(2) Za účelem posouzení bezúhonnosti poskytovatele služby pro účely výměny informací v rámci informačního systému k tomu určeného si správní orgány²⁰⁾ vyžádají výpis z evidence Rejstříků trestů podle jiného právního předpisu²⁵⁾. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Přístup správních orgánů²⁰⁾ k osobním údajům, doba uchování osobních údajů a další aspekty související s ochranou osobních údajů se řídí rozhodnutím Komise 2008/49/ES ze dne 12. prosince 2007, týkajícího se provádění systému pro výměnu informací na vnitřním trhu (IMI), pokud jde o ochranu osobních údajů.

§ 27

Společná ustanovení

(1) Žádosti podané podle § 20 až 26 tohoto zákona musí být jednoznačné a řádně odůvodněné. Údaje získané na podkladě takovéto žádosti lze použít pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány.

(2) V případě, že žádosti podané podle tohoto zákona orgánem členského státu není možné vyhovět z důvodů, které nemohl správní orgán²⁰⁾ ovlivnit, nebo není možné žádosti vyhovět ve lhůtě přiměřené účelu žádosti, informuje správní orgán dožadující orgán členského státu, o těchto skutečnostech a poskytne mu v míře nezbytně nutné součinnost při realizaci opatření, kterými bude naplněn účel žádosti.

(3) Správní orgány²⁰⁾ jsou povinny poskytnout orgánům členských států informace podle tohoto zákona bez zbytečného prodlení.

Vznik oprávnění uplynutím lhůty

§ 28

(1) Stanoví-li tak jiný právní předpis, oprávnění k poskytování služby vzniká marným uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí.

(2) V případě podle odstavce 1 správní orgán²⁰⁾ o tom, že mu žádost došla, vydá žadateli potvrzení, ve kterém uvede datum přijetí žádosti, lhůtu pro vydání rozhodnutí a poučení o následku marného uplynutí této lhůty.

§ 29

(1) Jestliže žádost nemá stanovené náležitosti podle jiných právních předpisů, správní orgán²⁰⁾ vyzve žadatele k odstranění nedostatků a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu nebo může správní řízení přerušit. V těch případech, kdy dojde k přerušení řízení, běží lhůta pro vydání rozhodnutí od počátku, a to ode dne, kdy správní orgán²⁰⁾ vyrozumí účastníka o tom, že řízení pokračuje.

(2) Ve zvláště složitých případech může správní orgán²⁰⁾ do 10 dnů ode dne doručení žádosti usnesením prodloužit lhůtu pro vydání rozhodnutí, a to nejvýše na dvojnásobek. Proti tomuto usnesení se nelze odvolat. Ustanovení správního řádu o dobách připočítávaných ke lhůtě pro vydání rozhodnutí se nepoužijí.

§ 30

(1) O vzniku oprávnění učiní správní orgán²⁰⁾ bez zbytečného odkladu záznam do spisu a zapíše držitele oprávnění do evidence upravené jiným zákonem. Na požádání vydá osvědčení držiteli oprávnění, ve kterém uvede údaje identifikující držitele, právní ustanovení, na jejichž základě došlo ke vzniku oprávnění, údaje o předmětu, popřípadě rozsahu vzniklého oprávnění. Osvědčení dále obsahuje označení správního orgánu, který je vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo, otisk úředního razítka a podpis oprávněné úřední osoby.

(2) V případě, že nebyly splněny předpoklady pro vznik oprávnění a správní orgán²⁰⁾ příslušný k rozhodnutí o žádosti to dodatečně zjistí, rozhodne o tom, že oprávnění zaniká. Toto rozhodnutí lze vydat do 3 let od uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti. Přitom postupuje obdobně podle ustanovení správního řádu o zahájení a průběhu přezkumného řízení a o rozhodnutí v přezkumném řízení a jeho účincích, s výjimkou ustanovení o zahájení řízení usnesením do 1 roku od právní moci rozhodnutí a ustanovení o zkráceném přezkumném řízení.

§ 31

Harmonizované tiskopisy

V případě, že Evropská komise přijme harmonizované tiskopisy podle směrnice Evropských společenství²⁶⁾ upravující oblast volného pohybu služeb na vnitřním trhu, vláda stanoví nařízením vzory těchto tiskopisů.

§ 32

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 13.

§ 33

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 28. prosince 2009.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.

- 2) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 6) Zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. 248/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 10) Zákon č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
- 12) § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
- 13) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

- ¹⁸⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁹⁾ Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmu, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.
Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92.
Nařízení Rady (ES) č. 1777/2005, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 77/388/EHS o společném systému daně z přidané hodnoty.
- ²⁰⁾ § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- ²¹⁾ Například § 33 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- ²²⁾ § 10a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.
- ²³⁾ § 35 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
- ²⁴⁾ § 10a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.
- ²⁵⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁶⁾ Článek 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.
- ²⁷⁾ Zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁸⁾ Například zákon č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti.